

Sygn. akt IV U 1213/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2015r. w S.

odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 1 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu W. B. przysługuje prawo do emerytury od dnia 22 sierpnia 2014r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. B. kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 1213/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 października 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił W. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999 r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy zatrudnienia w Zakładzie (...), Zakładzie Budownictwa, Remontów i Produkcji (...) Budowlanych (...), (...) Spółdzielni (...), tj. lata od 4.02.1978 r. do 27.03.1987 oraz od 13.04.1989 do 30.06.1992 r., czyli 12 lat, 4 miesiące i 9 dni. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono następujących okresów:

- od 28.03.1994 r. do 31.03.1996 r. ponieważ w świadectwie pracy z dnia 19.02.2002 r. nie określono charakteru pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. oraz nie wskazano dokładnych okresów, w których wnioskodawca zajmował stanowisko kierowcy oraz operatora sprzętu ciężkiego,

- od 01.04.1996 r. do 31.12.1998 r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 11.03.2002 r. nie powołano się na odpowiednie przepisy resortowe oraz nie określono dokładnych okresów zajmowania przez wnioskodawcę stanowiska kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, maszynisty ciężkich maszyn budowlanych, maszynisty spycharki, dźwigu budowlanego.

Odwołanie od w/w decyzji złożył W. B., wnosząc o jej uchylenie i ustalenie mu prawa do emerytury, a także zasądzenie od pozwanego Oddziału ZUS na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W. w okresie od 28.03.1994 r. do dnia 31.12.1998 r. na stanowisku kierowcy – operatora sprzętu ciężkiego, która to praca była świadczona na ternie Rosji i stanowi pracę w szczególnych warunkach (odwołanie k. 1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 16-17).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony **W. B.** w dniu 22 sierpnia 2014 r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 4 sierpnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 11 miesięcy i 20 dni, z czego okresy składowe wynoszą 26 lat, 11 miesięcy i 4 dni, a okresy nieskładowe 16 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 12 lat, 4 miesięcy i 9 dni. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy zatrudnienia w Zakładzie (...), Zakładzie Budownictwa, Remontów i Produkcji (...) Budowlanych (...), (...) Spółdzielni (...), tj. lata od 4.02.1978 r. do 27.03.1987 oraz od 13.04.1989 do 30.06.1992 r. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono następujących okresów:

- od 28.03.1994 r. do 31.03.1996 r. ponieważ w świadectwie pracy z dnia 19.02.2002 r. nie określono charakteru pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. oraz nie wskazano dokładnych okresów, w których wnioskodawca zajmował stanowisko kierowcy oraz operatora sprzętu ciężkiego,

- od 01.04.1996 r. do 31.12.1998 r., ponieważ w świadectwie pracy z dnia 11.03.2002 r. nie powołano się na odpowiednie przepisy resortowe oraz nie określono dokładnych okresów zajmowania przez wnioskodawcę stanowiska kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, maszynisty ciężkich maszyn budowlanych, maszynisty spycharki, dźwigu budowlanego.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 1 października 2014 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (decyzja z 01.10.2014 r. – k. 52-52v akt emerytalnych ubezpieczonego).

Ubezpieczony w okresie od 4 lutego 1978 r. do 27 marca 1987 roku i od 13 kwietnia 1989 roku do 30 czerwca 1992 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku maszynista operator, kierowca operator w Zakładzie (...), Zakładzie Budownictwa, Remontów i Produkcji (...) Budowlanych (...), (...) Spółdzielni (...) (okoliczność bezsporna).

Na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 25 marca 1994 roku w okresie od 28 marca 1994 roku do 30 września 1994 roku ubezpieczony W. B. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., gdzie wykonywał pracę na budowie eksportowej w R. w Dyrekcji Rejonu (...) na stanowisku kierowcy. Od dnia 1 października 1994 roku skierowano wnioskodawcę do pracy na stanowisku kierowca – operator sprzętu ciężkiego, jednocześnie przedłużając

ubezpieczonemu umowę o pracę do dnia 31 marca 1995 r. Dwoma kolejnymi aneksami do ww. umowy (...) sp. z o.o. w W. umowa o pracę zawarta z W. B. została przedłużona do 31 marca 1996 r. W okresie od dnia 28 marca 1994 r. do 31 marca 1996 roku ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku kierowca – operator sprzętu ciężkiego (umowa o pracę, k. 5 akt sprawy; aneksy do umowy o pracę, k. 6-8 akt sprawy; świadectwo pracy, k. 18 akt emerytalnych ubezpieczonego; świadectwo z 19.02.2002 r., k. 17 akt emerytalnych ubezpieczonego; świadectwo pracy, umowa o pracę, aneksy do umowy w aktach osobowych ubezpieczonego).

Na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 30 marca 1996 roku pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w C. a W. B. w okresie od 1 kwietnia 1996 roku do 30 września 1996 roku ubezpieczony był zatrudniony na budowie eksportowej w R. – w Dyrekcji Rejonu (...) M. na stanowisku kierowca operator sprzętu ciężkiego. Aneksem do ww. umowy z dnia 5 września 1996 r. przedmiotowa umowa o pracę w Rosji została przedłużona do dnia 31 marca 1997 roku, zaś aneksem z dnia 18 czerwca 1997 r. do dnia 30 września 1997 roku. Następnie ubezpieczony zawarł z (...) sp. z o.o. w C. kolejne trzy umowy o pracę na stanowisku kierowca, operator sprzętu ciężkiego wykonywaną w Rosji Centralnej Bazie (...) Transportowego w M. (...) w okresie od 1 października 1997 r. do dnia 31 grudnia 1998 roku (umowy o pracę wraz z aneksami, k. 9-15 akt sprawy).

Ze świadectwa pracy wystawionego przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w C. wynika, iż w okresie od 1 kwietnia 1996 r. do 15 czerwca 1998 roku ubezpieczony W. B. wykonywał pracę w szczególnych warunkach na stanowisku kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 t – maszynista ciężkich maszyn budowlanych, maszynista spycharki, dźwigu budowlanego (świadectwo pracy, k. 19 akt emerytalnych ubezpieczonego).

W okresie od 28 marca 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony W. B. w ramach zatrudnienia przez dwie spółki (...) sp. z o.o. w W. oraz (...) sp. z o.o. w C. wykonywał pracę na budowach eksportowych w M., wykonując stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę kierowcy – operatora sprzętu ciężkiego: koparko-ładowarki, spycharki, żurawia samojezdnego kołowego o tonażu 36 ton. Oprócz pracy jako kierowca – operator sprzętu ciężkiego, ubezpieczony nie wykonywał innych prac (zeznania świadka S. Ł., k. 28v akt sprawy; zeznania świadka W. M., k. 28v-29 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego W. B., k. 29).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, pozostaje w stosunku pracy (okoliczności niesporna, oświadczenie zawarte we wniosku o emeryturę - k. 1-3v akt emerytalnych ubezpieczonego; zeznania ubezpieczonego W. B., k. 29 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. B. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym

co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek z dniem 22 sierpnia 2014 r., nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy.

Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, bowiem w okresie od 28.03.1994 r. do dnia 31.12.1998 r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy – operatora sprzętu ciężkiego, która to praca była świadczona na terenie Rosji.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie od 28 marca 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony W. B. w ramach zatrudnienia przez dwie spółki (...) sp. z o.o. w W. oraz (...) sp. z o.o. w C. wykonywał pracę na budowach eksportowych w M., wykonując stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę operatora sprzętu ciężkiego: koparko-ładowarki, spycharki i żurawia kołowego samojezdnego. Oprócz pracy jako operator sprzętu ciężkiego, ubezpieczony we wskazanym okresie nie wykonywał innych prac. W ocenie Sądu, pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w charakterze operatora koparko-ładowarki, spycharki oraz żurawia samojezdnego kołowego w wymienionych powyżej zakładach pracy należy uznać za pracę wykonywaną w warunkach szczególnych, gdyż odpowiada ona rodzajowo pracy kwalifikowanej w wykazie A dziale V poz. 3 (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych) stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: S. Ł. i W. M., a także zeznania ubezpieczonego. Wymienione dowody potwierdzają fakt wykonywania przez ubezpieczonego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prac na stanowisku operatora sprzętu ciężkiego. Zeznania wymienionych są spójne, logiczne korespondują ze sobą i z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentacji pracowniczej zgromadzonej w aktach osobowych. Z zeznań świadków wynika, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na budowie eksportowej w M. do końca 1998 roku wykonywał ww. pracę operatora sprzętu ciężkiego budowlanego, jednocześnie nie wykonując innych prac poza wymienioną.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury od daty osiągnięcia przez ubezpieczonego 60-tego roku życia, tj. od 22 sierpnia 2014 r. Po zaliczeniu okresu od 28 marca 1994 r. do 31 grudnia 1998 roku (4 lata, 9 miesięcy i 3 dni) do okresu uznanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. jako stażu pracy w szczególnych warunkach (12 lat, 4 miesiące i 9 dni) ubezpieczony ma więcej niż 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że W. B. przysługuje prawo do emerytury od dnia 22 sierpnia 2014 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490), zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz W. B. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.